

Grund til at lade disse Love udgaae af Finantsloven. Det er ligesuldt dem, der komme i Betragtning. Jeg skal senere komme tilbage derpaa. Naar man seer paa den Lobe Paragraph, som indeholder Bevillinger til Cultusministeriet, da er der i de første Rinder strøget et Par Love, hvorimod der senere forekommer en Masse af Love, som ere citerede, og ikke blot selve Lovene, men ogsaa enkelte Paragrapher. Naar man ikke vil søge en særlig Grund til, at disse Love ere gaaede ud, deri, at de ere Gagelove, saa maa jeg sige, at jeg ikke kan see, hvorfor man har gjort det. Smidertid skal jeg ikke videre opholde mig derved. Jeg skal heller ikke gaae ind paa de Forhandlinger, som have været reiste om, hvorvidt Finantsloven staaer over alle Love, om dennes Forhold til andre Love og om andre Loves Forhold til Finantsloven. Alle disse Betragtninger skal jeg foreløbigt ikke indlade mig paa. Jeg vilde formodentlig slet ikke have taget Ordet, dersom ikke disse Forhandlinger om Forholdet mellem Finantsloven og de andre Love havde ført til et bestemt Resultat, som er fremtraadt i § 16. Deri er der udtalt et Princip, som ifølge min Anskuelse ikke er rigtig, og jeg skal forsøge paa med et Par Ord noget nærmere at oplyse den Anskuelse, som jeg har derved. Naar jeg ikke gaaer ind paa nogen Fortolkning af Grundlovens § 52, saa er det, fordi jeg antager, at det, som det her kommer an paa, er Bevillingen. Den rette Betydning af Bevillingen er det Punkt, som det forekommer mig er det Afgjørende ved denne Sag. Naar vi da spørge, hvad en saadan Bevilling i Finantsloven betyder, saa troer jeg, at det vil lettest fremtræde, naar man tager Hensyn til Indtægtsfiden i Finantsloven eller hele det første Kapitel. Man vil da see, at Indtægterne, som ere optagne i Finantsloven, indeholde en Bemærkning for Ministeriet til at modtage Skatter, til at indkræve dem og til at tage de fornødne Forholdsregler i saa Henseende. Jeg siger en Bemærkning til at gjøre det. Vi give Ministeriet en Bemærkning til at komme i Besiddelse af de fornødne Penge, for at hele Statsmaskinen skal kunne gaae, men denne Bemærkning, denne Bevilling til at modtage Pengene, er kun givet under

visse Betingelser, og hvilke ere disse Betingelser? Det er, at Ministeriet saa indkræver Skatterne i Henhold til de bestaaende Love. Ministeriet er uberettiget til at indkræve een eneste Skilling i Stat uden ifølge bestaaende Skattelove. Det nytter aldeles ikke, om Ministeriet vil komme med Finantsloven i Haanden og sige: Jeg har Bemærkning til, jeg er beordret til at faae den Sum, som Gammelstatten udgjør, og naar jeg ikke faaer den, saa gjør jeg Indførsel. Det er ikke det, der er Spørgsmaal om. Naar Staten skal indkomme, skal det være i Henhold til Lovene. Jeg vil slet ikke omtale de mange Spørgsmaal, der kunne opstaae med Hensyn til Skattens Størrelse for de enkelte Ydere og med Hensyn til den Maade, hvorpaa Skatten skal indkomme, og alle de Spørgsmaal, som staae i Forbindelse dermed. Det er ganske vist, at de kunne give Anledning til meget vanskelige og tvivlsomme Tilfælde, men det er ligesaa vist, at Finantsloven ikke giver mindste Oplysning om, hvorledes man skal løse disse Spørgsmaal. Det er kun Skattelovene og de Bestemmelser, som deri findes, hvorved man kan komme til Rundsab derom. Det er altsaa efter min Opfattelse klart, at Finantsloven giver en Bemærkning til at indkræve Skatter, men kun i Henhold til bestaaende Skattelove, men den har Intet at gjøre med at bestemme selve Skatten. Den er bestemt i selve Lovene, og det er i Henhold til den, at Ministeriet har at tage sine Forholdsregler. Gaaer man nu videre paa Indtægtsfiden, saa vil man see, at der er Indtægter opførte, som ikke ere grundede paa særlige Love, men paa Contracter. Der vil f. Ex. under § 5 Nr. 5 findes opført: „Renter og Afdrag paa forskjellige Activer.“ Det er klart, at her træder Contracten, som er stiftet med den vedkommende Debitor, istedet for Skatteloven. Finantsloven indeholder da en Bemærkning for Ministeriet til at modtage og kvittere for de Penge, men kun forsaavidt dette stier i Overensstemmelse med den Contract, ifølge hvilken Debitor er skyldig at betale. Det er altsaa i mine Tanker Betydningen af Indtægtsbevillingen, at den sætter Ministeriet istand til at erholde de fornødne Penge for at kunne udføre Regjeringens Gjerning; det er